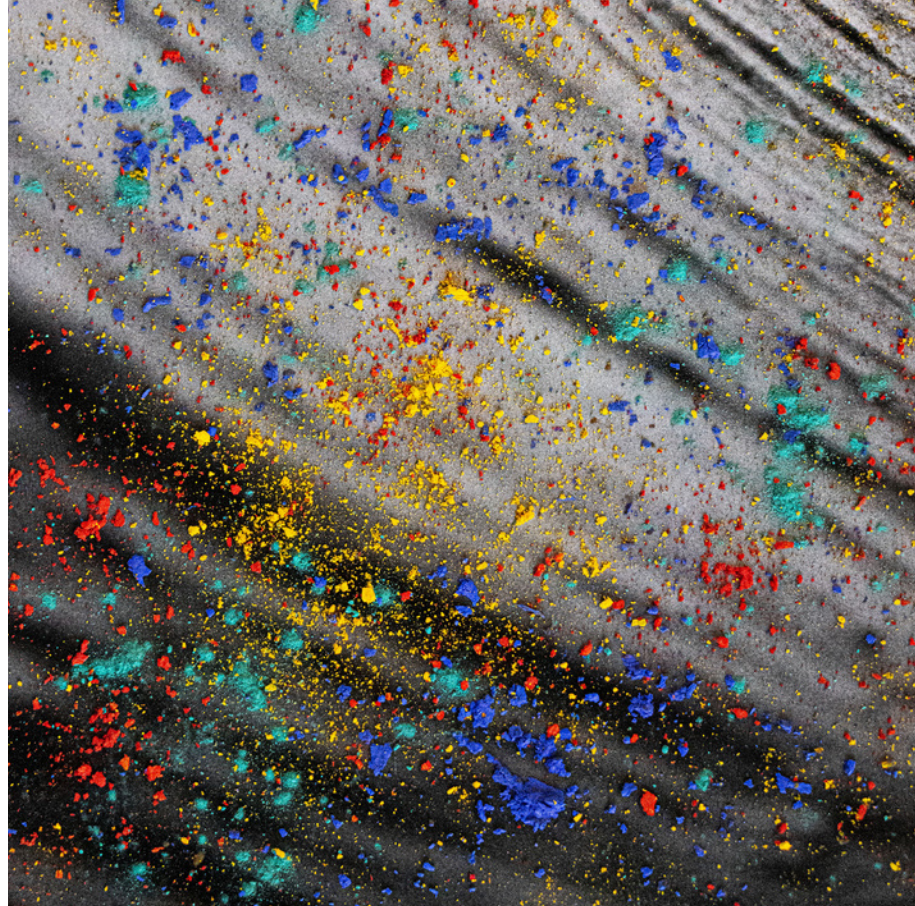

Belinfante Quartet

Parallel 40

MENORCA Composicions i arranjaments de Pau Marquès i Oleo

1. *Tonada de treure aigo/ Tonada d'espigolar*2'41
 2. *Toc de fabiol*1'54

SARDENYA Trad. arr. Alessandro Simonetti/ Belinfante Quartet

3. *Sa Brunedda*3'25

ITÀLIA (NÀPOLS) Alessandro Scarlatti (1660 - 1725)

4. *Sonata a Quattro No. 3: I. Fuga*2'34

ALBÀNIA Ioannis Koukouzelis (c. 1300 - 1350)

5. *Ainete ton Kyrion (Praise the Lord from Heaven)*3'54

GRÈCIA Nikos Skalkottas (1904 - 1949)

6. *Five Greek Dances for Strings: I. Epirotikos*.....1'57

TURQUIA Ahmet Adnan Saygun (1907 - 1991)

7. *String Quartet No. 1: III. Allegretto*4'07

ARMÈNIA Komitas (1869 - 1935)

8. *Fourteen Pieces on Themes of Armenian Folk Songs: XI. Festive Song*1'35

AZERBAIDJAN Shafiga Akhundova (1924 - 2013)

9. *Prologue to Galin Gayasi (Maiden Rock)* arr. Belinfante Quartet4'37

TURKMENISTAN Baýram Hudaýnazarov

10. *Ýylgalyar halk sazyna konsertino (Concerto to Folk Music)* arr. Belinfante Quartet4'48

UZBEKISTAN Polina Medyulyanova

11. *New Initiation*7'35

KIRGUIZISTAN Atai Ogonbaev (1904 - 1949)

12. *Mash botoy* arr. Belinfante Quartet1'59

XINA Tan Dun (b. 1957)

Eight Colors for String Quartet:

13. *I. Peking Opera*.....2'11
 14. *VIII. Red Son*.....1'37

COREA DEL NORD

15. *Arirang* (trad. Corea) - improvisació sense editar de Belinfante Quartet2'04

JAPÓ Joe Hisaishi (b. 1950)

16. *String Quartet No. 1: I. Encounter*6'14

ESTATS UNITS D'AMÈRICA (CALIFÒRNIA) Terry Riley (b. 1935)

17. *Sunrise of the Planetary Dream Collector*12'25

PORTUGAL (COIMBRA) Carlos Paredes (1925 - 2004)

18. *Canção Verdes Anos* arr. Belinfante Quartet2'04

ESPANYA (CASTELLÓ) Francesc Tàrraga (1852 - 1909)

19. *Recuerdos de la Alhambra* arr. Belinfante Quartet3'31

MENORCA composició/ arranjament de Pau Marquès i Oleo

20. *A la vora de la mar*4'06

bonus track:

TURKMENISTAN Nury Halmämedov (1940 - 1983)

21. *Gyzlaryň aýdymy (The Song of the Girls)*1'29

INTRODUCCIÓ A PARALLEL 40

Fiona Robertson

Des de la seva infantesa, en Pau, el nostre violoncel·lista nascut a l'illa de Menorca, va descobrir un concepte que va captivar la seva imaginació: el Paralel 40 - "Una línia imaginària que connecta Menorca amb llocs llunyans del món".

Paralel 40 és una oda a la descoberta i la interconnexió, una selecció de música provinent dels països i regions que es troben al llarg del paral·lel 40.

Començant a Menorca i dirigint-nos cap a l'est, tot fent una volta sencera al món, descobrirem música de Menorca, Itàlia, Grècia, Armènia, Azerbaidjan, Turkmenistan, Uzbekistan, Kirguizstan, Corea del Nord, Xina, Japó, els Estats Units d'Amèrica, Portugal i Espanya

Hem arranjat música d'arrel de regions que es troben al llarg del paral·lel i hem trobat una gran diversitat de composicions originals per a quartet de corda. El nostre objectiu és recopilar música tradicional i clàssica d'arreu del món i promoure la música de compositors i compositores emergents o poc coneguts al llarg de la història. D'aquesta manera desitgem establir una connexió entre persones i diferents cultures a través de la música, tot compartint el seu testimoni viu.

EL NOSTRE PROCÉS

Mentre investigàvem els diferents països i regions, les persones i la música al llarg del paral·lel 40, ens anàvem fent la pregunta: què significa estar connectat amb la resta del món per una línia imaginària? Tothom pot recordar haver après el concepte dels paral·lels i meridians a l'escola, i resulta que Menorca està situada exactament

a la latitud 40, servint com a punt de partida per a tot el projecte. Aquest concepte ens ajuda a entendre el món i la gran diversitat de realitats, cultures i persones que hi viuen.

Ha sigut fascinant descobrir la riquesa de cultures musicals de tots aquests llocs. Cada regió ofereix la seva pròpia història cultural, modelada per la migració, el clima i l'adversitat, que dona forma a les seves respectives tradicions musicals. Ens ha encantat descobrir l'abundància de música popular de cadascun d'aquests llocs, tant com descobrir nous compositors i compositoras d'aquestes regions.

Connectant amb els nostres valors fonamentals com a quartet, per a nosaltres és molt important interpretar i promoure nova música i la música de compositors poc representats a tot el món. Ha estat un privilegi contactar amb alguns dels compositors i compositoras i els seus familiars.

El procés per a arribar a recollir tota aquesta música reitera una necessitat humana bàsica d'interacció i intercanvi d'idees - que alhora són elements que han influït profundament en la nostra pràctica artística.

Encara que hàgim sigut formats principalment en música clàssica, la nostra visió artística com a quartet de corda va més enllà dels paràmetres establerts per aquest gènere, i estem constantment esbrinant com podem unir diferents gèneres musicals, cultures i llenguatges. Creiem que el quartet de corda té el potencial d'acollir una diversitat musical que habitualment no apareix dins el gènere de la música clàssica, i volem enriquir el repertori per a quartet creant noves peces inspirades en la música d'aquests llocs. L'objectiu de Parallel 40 és promoure la diversitat i la unitat en la música clàssica i inspirar les futures generacions de joves artistes i compositors a tot el món.

**Parallel 40*, el nostre segon treball discogràfic gravat pel segell neerlandès 7 Mountain Records, ha sigut enregistrat en la magnífica acústica de la Kleine Zaal Muziekgebouw, a Eindhoven, Països Baixos, el desembre de 2023.

NOTA SOBRE L'OBRA DE LA PORTADA

El dibuix dels paral·lels i les longituds geogràfiques fou un dels reptes científics més importants als que s'ha encarat la humanitat. La navegació marítima, l'observació de les estrelles i les equacions matemàtiques van ser fonamentals per definir el nostre lloc al món.

En aquesta fotografia que vaig fer al Pla de Mar de Menorca, el Paral·lel 40, traçat amb paret seca, ens indica el camí cap a la infinitud. Per orientar-nos, quatre punts cardinals fets de pigments: vermell i verd violí, groc viola i blau violoncel.

— Macià Florit Campins

PREÀMBUL A LES PECES MENORQUINES

Vaig créixer en una cultura de compartir. A l'estiu, al pati de casa els meus avis; a l'hivern, al voltant del braser. Històries, cançons, receptes, refranys, quotidianitats, celebracions, dol, memòries d'un temps passat... Les contaven persones de la meua família, visites, coneguts i turistes que volien saber què hi fèiem seient a la fresca.

Per a mi, sonar en un quartet de corda és tot açò, també. Compartir contínuament una passió, vulnerabilitat i confiança amb persones a qui sents properes, alhora que ens separa un horitzó d'origen i creixença. Així i tot, durant un llarg temps, l'única manera que tenia de compartir música a l'escenari era amb el repertori clàssic estàndard, que, tot i la seva bellesa, només conta una versió reduïda del món.

En un moment, se'm va fer necessari compartir amb el meu quartet la música que havia modelat la meva memòria més primerenca. Volia trobar un context en el qual la música d'arrel de Menorca pogués cohabitar amb composicions d'altres tradicions musicals. D'aquí va sorgir la motivació per a crear Paral·lel 40.

En el Mediterrani ho celebrem gairebé tot amb menjar. Cuinar ha estat sempre una part important de la meva cultura i de com vaig créixer. Quan vaig començar a compondre aquests arranjaments, vaig voler tractar la música de la mateixa manera que he après a tractar els aliments, amb respecte: utilitzant allò que tenim a l'abast, enaltint el sabor de cada ingredient, jugant amb combinacions de pocs aliments que es potencien, contrasten o equilibren entre si.

En aquest sentit, les melodies de Menorca eren el producte amb el qual jo volia jugar.

Més que no imposar un estil o una harmonia concreta, vaig voler emprar allò que ja hi havia d'intrínsec en les melodies per a trobar un context harmònic i rítmic. Per a mi, aquestes melodies són tan profundes i poderoses que només necessitaven un poc de "trempe" per a convertir-se en quartets de corda.

Vaig cercar intervals i motius rítmics que pogués sobreposar, i en alguns casos, també he afegit sons que simbolitzen l'entorn en el qual aquesta música s'hauria esdevingut: els ocells al voltant d'un pou, la calitja damunt la mar, les vinjolites volant amunt, les ones i el vent envestint les roques, el xerric dels insectes, la cadira engronsadora, l'expectativa d'una multitud abans que comencin les festes...

Algunes d'aquestes cançons i danses que he arranjat provenen de les profunditats de la meva memòria:

cançons que es cantaven a la família, música de ball dels carrers, gloses cantades que visitava amb veneració pels glosadors, cançons apreses a l'escola...

Una altra part prové dels reculls dels etnomusicòlegs Deseado Mercadal, Maria Antònia Moll i Baltasar Samper, qui van recollir tradicions musicals en el moment que estaven a punt de perdre's i que m'han arribat només a través del paper. Així i tot, quan les vaig cantar i sonar, van ferir immediatament la medul·la de la meva memòria, com si haguessin estat dorments en algun lloc de la meva consciència col·lectiva.

Ens pertanyen a nosaltres la cultura, la música i la tradició? Puc dir que són "meves"? Jo crec que totes aquestes melodies tradicionals són l'expressió d'un humà que en un moment en concret, en un lloc en concret, va deixar que la seva ànima sortís de si mateix per transformar-se en música a través d'un fabiol, un tambor, una guitarra, la lletra d'una cançó...

I aquí som ara, deixant que aquesta ànima ressoni una vegada i una altra, amplificant-la a través d'aquesta línia imaginària que és el Paral·lel 40.

— Pau Marquès i Oleo

MENORCA

Totes les obres són composicions/arranjaments de Pau Marquès i Oleo

Tonada de treure aigo/ Tonada d'espigolar

Les tonades de feina són cançons de treball que han fascinat molts etnomusicòlegs, qui les van recollir i transcriure just abans que aquesta tradició es perdés per sempre. Aquestes dues cançons, combinades en una sola peça, descriuen dues situacions contrastants.

Tonada de treure aigo, descriu una persona que canta mentre treu aigua d'un pou. La part de la viola representa l'esforç de qui estira la corda per a alçar el poal d'aigua. Imagino una escena matinal en un lloc semiobert, com un claustre, amb arbres, i el cant d'uns ocells i insectes.

Tonada d'espigolar d'altra banda, ens situa sota la calor intensa d'un sol escruixidor. Descriu la duresa d'aquells qui recullen les espigues de blat que han sobrat després de la sega, amb la promesa d'un rosegó de pa en ment.

La peça acaba amb una gota d'aigua - o és de suor?- que cau en la profunditat del pou.

Toc de fabiol

El fabiol és una petita flauta feta de canya que, acompanyada amb un tambor, s'utilitza per anunciar les festes a tots els pobles de Menorca. Hi ha dos tipus de fabiols. A Ciutadella el fabiol és un instrument que produeix només tres notes amb dos forats melòdics, i amb el qual se sona una melodia visceral i apassionada, com una crida. A la resta de l'illa, el fabiol té set forats melòdics i es toca de manera més delicada. Els dos instruments no sonen mai alhora, encarnant la rivalitat entre la Ciutadella dionisiaca i el Maó apol·lini. Així i tot, he volgut unir aquests dos sons que conjuntament, formen l'ànima de Menorca.

La primera part de la cançó representa l'eufòria i l'expectativa de la massa de gent just abans de l'inici de les festes. La segona part, amb el fabiol de set forats, té un caràcter més suau i oníric, conjurant l'emotivitat del final de les festes.

A la vora de la mar

Amb aquesta cançó que parla sobre una donzella que broda a la vora del mar, esperant un vaixell carregat de seda, he volgut invocar la sensació

que tinc quan mir a l'horitzó: aquesta línia entre cel i mar, oberta a tota mena de possibilitats, que és el lloc que somiem tots els illencs. Aquí trobareu records de gavines, vinjolites (orenetes) volant amunt, cants de sirenes, la calitiça del matí esborrant l'horitzó, vetes de seda flotant en el vent, el so distant d'un corn marí...

SARDENYA

Trad. arr. Alessandro Simonetti/ Belinfante Quartet

Sa Brunedda

Una de les illes més grans de la Mediterrània, el paisatge interior de Sardenya està lligat a una cultura força diferent de la de la seva costa. La gent de les muntanyes de Sardenya ha engendrat una cultura musical única al món. El seu cant gutural tradicional, conegut com a *Cantu a tenore*, ha obtingut la distinció de Patrimoni Immaterial de la Humanitat per part de la UNESCO.

El *Cantu a tenore* es canta tradicionalment amb quatre veus masculines: *bassu*; *contra*; *mesu boche* i *boche*. El cantant solista, *boche*, entona un poema, mentre que les altres tres veus proporcionen l'acompanyament.

Sa Brunedda és una cançó d'amor i conté les qualitats més representatives de la música de Sardenya: una estructura repetitiva com en un estat d'èxtasi, una qualitat improvisada i expressiva en els sons aspres del cant gutural. Hem traduït aquestes qualitats vocals amb tècniques instrumentals poc convencionals, tot i que la connexió amb l'escriptura per a quartet de corda va sorgir de manera molt natural mentre arranjàvem la cançó. Com en l'ambient íntim d'un quartet de corda, els cantants del *Cantu a tenore* normalment es col·loquen en cercle.

ITÀLIA (NÀPOLS)

Alessandro Scarlatti (1660 - 1725)

Sonata a Quattro No. 3: I. Fuga

El reconegut compositor italià Alessandro Scarlatti, tot i ser predominantment conegut per les seves òperes i obres vocals sacres, va escriure el que es consideren els primers exemples de quartets de corda. Es creu que les *Sonate a Quattro* van ser escrites a Nàpols durant l'última dècada de la seva vida (1715-25).

Totes quatre sonates estan en tonalitats menors i la seva escriptura virtuosística i en forma de fuga els dona un caràcter únic. L'èxit de Scarlatti s'escau al seu domini del desenvolupament temàtic i l'harmonia cromàtica, anticipant les tècniques que més tard van emprar compositors com Mozart i Schubert.

ALBÀNIA

Ioannis Koukouzelis (c. 1300 - 1350)

Ainete ton Kyrion (Alabat sia el Senyor)

Ioannis Koukouzelis fou un compositor, cantant i reformador del cant bizantí. És considerat com la figura musical més influent del seu període i més tard va ser reconegut com a sant per l'Església Ortodoxa Oriental. La seva famosa i bella veu li va valer el sobrenom "veu d'àngel".

Koukouzelis va néixer a Dyrrhachium (l'actual Durrës, Albània) i de jove va ser acceptat a l'escola de la cort imperial de Constantinoble, on va rebre la seva educació.

Reconegut com una autoritat líder en el seu camp,

es va convertir en el favorit de l'emperador bizantí i va servir com a cantant principal del cor. Més tard va adoptar un estil de vida monàstic a la Gran Lavra del mont Athos.

Koukouzelis va establir un nou estil de cant calofònic derivat de l'*sticherarion*: un llibre litúrgic que conté himnes i melodies que es canten a l'ortros i vespres.

Les composicions i melodies originals de Koukouzelis encara existeixen i *Ainete ton Kyrion*, que és un cant de comunió, es canta regularment durant misses ortodoxes, concerts i altres serveis religiosos arreu del món.

GRÈCIA

Nikos Skalkottas (1904 - 1949)

Cinc dances gregues per a cordes: I. Epirotikos

Nikos Skalkottas va ser un dels principals compositors grecs del segle XX. Va estudiar amb Arnold Schoenberg entre 1927 i 1931 i va començar a utilitzar el mètode dodecafònic en les seves composicions, però més tard va tornar a les formes tradicionals, combinant amb èxit la música

làssica amb la música popular grega. Malauradament, gran part de la seva música mai va ser interpretada durant la seva vida i pràcticament no es va publicar res. A les acaballes, Skalkottas va portar una vida difícil, llastrada pels deutes i les complicacions de salut, i dolgut profundament per la lluita que li va suposar intentar fer que la seva música fos interpretada i publicada. Les seves obres principals inclouen suites simfòniques, tres concerts per a piano, quatre quartets de corda i l'obertura *El retorn d'Ulisses*.

Les *Cinc danses gregues per a cordes* han anat guanyant popularitat en els últims anys.

El primer moviment *Epirotikos* (la 'Dansa de l'Epir') rep el nom d'Epir, la regió costanera del nord-oest de Grècia continental, que avui comparteix frontera amb el sud d'Albània. Encara que s'inspira en un motiu d'una cançó tradicional d'Epir, Skalkottas va compondre el tema principal ell mateix i, malgrat les reminiscències òbvies de la música popular grega, es fa palesa la complexitat de l'empremta personal de Skalkottas.

TURQUIA

Ahmet Adnan Saygun (1907 - 1991)

String Quartet No. 1: III. Allegretto

Ahmet Adnan Saygun, considerat el compositor clàssic més capdavanter de Turquia del segle XX, va ser un mestre de la forma neoclàssica. La seva obra comprèn cinc òperes, cinc simfonies, quatre quartets de corda, cinc concerts i una àmplia gamma de música de cambra i coral. Va estudiar a París amb Vincent d'Indy, però va ser la seva immersió en la música popular d'Anatòlia, inclosa una expedició amb Béla Bartók el 1936, que el va ajudar a trobar la seva veritable veu.

El Quartet de corda núm. 1 (1947) és l'únic dels quatre quartets de corda que segueix una tonalitat tot i ser més modal que tonal. El seu tercer moviment és un Allegretto sofisticat, que recorda a un minuet.

ARMÈNIA

Komitas (1869 - 1935)

Catorze peces sobre temes populars armenis: XI. Cançó de festa

Komitas Vardapet va ser un sacerdot, compositor i musicòleg armeni. Com a compilador i arranjadore de milers de cançons populars i sacres armènies, va ser per a Armènia el que Bartók va ser per a Hongria: capaç de convertir melodies populars senzilles en peces de música belles i sofisticades. La persecució i el genocidi del poble armeni el 1915 van tenir un efecte profund en Komitas, que va ser arrestat i deportat a un camp de presoners. Tot i sobreviure físicament, va patir una crisi mental i va desenvolupar un cas greu d'estrès posttraumàtic. Va passar els anys restants de la seva vida en diversos hospitals psiquiàtrics de París.

Tot i que Komitas i la seva música han estat subestimats en l'àmbit mundial al llarg de la història, se'l commemora com un màrtir del genocidi armeni i el poble armeni se sent fortament connectat amb la seva música.

Tigran Mansurian, un dels principals compositors vius d'Armènia, va dir de Komitas: "El seu jardí sonor cobreix un vast territori en el temps, que s'estén al llarg de mil·lennis".

AZERBAIDJAN

Shafiga Akhundova (1924 - 2013)

Pròleg de Galin Gayasi (Maiden Rock) arr. Belinfante Quartet

Shafiga Akhundova va ser una destacada compositora d'Azerbaidjan i va ser la primera dona compositora d'òpera a l'Azerbaidjan i a l'est de Transcaucàsia. La seva producció inclou obres simfòniques; *El xiuxiueig de les flames* per a solo kamancha; diverses peces per a pian; *Bayram Dance* i *Happy Colors* escrites per a instruments populars d'Azerbaidjan. Entre 1956 i 1982, Akhundova va treballar com a professora a l'Institut d'Art Estatal d'Azerbaidjan a Bakú.

Akhundova va fer-se valer d'una perseverança considerable per convertir-se en músic, enfrontant-se a la resistència ferma del seu pare i més tard del seu marit, de qui finalment es va divorciar.

"El meu pare era un home molt seriós. No li agradava molt parlar. No era tan fàcil tocar música. A casa nostra hi havia un piano. No ens el deixava obrir i el

mantenia tancat perquè no volia que sonés. Mai va voler que em convertís en músic. Va dir que l'art no em portaria diners en el futur. La meva mare tenia un Garmon, i de vegades el sonava. El meu pare el va amagar en algun lloc. Però malgrat aquesta determinació del meu pare, jo no podia abandonar la música. I la meva mare em va ajudar molt, així que vaig poder millorar la meva destresa. El meu talent em va arribar a través de la meva mare. La meva mare em va recolzar moralment en aquest camí".

— Shafiga Akhundova

El 1972 va assolir el cim de la seva carrera amb la seva òpera *Galin Gayasi*, que se centra al voltant de l'amor, la pèrdua i el desamor. Hem arranjat el pròleg de *Galin Gayasi* per a quartet de corda, intentant emular els sons i afinació dels instruments originals, tot utilitzant diverses tècniques instrumentals poc normatives.

TURKMENISTAN

Baýram Hudaýnazarov

Ýylgalyar halk sazyna konsertino (Concert de música popular) arr. Belinfante Quartet

Baýram Hudaýnazarov és un compositor turcomà que ara viu a Moscou. En aquesta peça, originàriament per a orquestra de corda, ha incorporat elements de la cançó tradicional Ýylgalyar. Ýylgalyar és una cançó popular turcmana que es toca normalment al dutar: un instrument de dues cordes amb tretze trasts d'acer que es col·loquen al coll de l'instrument i es disposen en semitons, creant una sèrie de notes semblants a una escala cromàtica.

Nury Halmämedov (1940 - 1983)

Gyzlaryň aýdymy (La cançó de les noies)

Nury Halmämedov ha obert la música turcmana a un públic mundial adaptant la música tradicional per a orquestra simfònica. És famós per les seves òperes, ballets i musicals basats en la literatura i la poesia turcmana, així com per escriure la banda sonora de moltes pel·lícules. La seva partitura per a la històrica pel·lícula soviètica *Şükür Bagşy* el va portar a la fama immediata a vint-i-dos anys, però malauradament no va viure per rebre la majoria dels títols que li van concedir,

inclosos el Premi Estatal Magtymguly i el Premi Estatal de l'URSS.

Gyzlaryň aýdymy (La cançó de les noies) és un fragment musical de la banda sonora orquestral de la pel·lícula *Aýgytly Ädim* (El pas decisiu), escrita el 1966 per Halmämedov, que hem arranjat per a quartet de corda.

UZBEKISTAN

Polina Medyulianova

New Initiation (Nova iniciació)

Polina Medyulianova és una compositora polifacètica, la seva creativitat la porta a abastar una àmplia gamma de gèneres musicals, des de miniatures vocals i instrumentals fins a obres simfòniques i oratoris monumentals. El seu estil musical és únic i atractiu, i es basa en la interconnexió d'elements inspirats en moltes fonts diferents, com ara el cant gregorià i la música tradicional de l'Orient Mitjà i Àsia Central.

La seva obra expressa conceptes filosòfics molt personals i ha despert l'interès tant del públic com dels investigadors musicals.

New Initiation per a quartet de corda (2023) és una versió de la peça composta anteriorment *Initiation* per a orquestra de corda (1998). Medyulianova ha escrit aquesta nova versió a petició del Belinfante Quartet.

En comparació amb moltes de les altres composicions de Polina, *New Initiation* no és una obra sacra, ni un arranjament o adaptació d'una melodia popular existent.

Segons la mateixa compositora, aquesta peça és una mena de relat musical en el qual es pot sentir el seu profund afecte per les formes arcaiques.

KIRGUIZISTAN

Atai Ogonbaev (1904 - 1949)

Mash botoy arr. Belinfante Quartet

Mash botoy was va ser compost per Atai Ogonbaev i des que es va interpretar per primera vegada el 1939, continua sent molt popular al Kirguizistan. La cançó descriu el Kok Boru, una cursa tradicional kirguiz que es juga amb dos equips a cavall.

Mash Botoy s'interpreta normalment amb un petit conjunt de sonadors de komuz: el komuz o gomuz és un antic instrument de corda sense trasts que ocupa un lloc destacat a la música d'Àsia Central. Ogonbaev va estudiar komuz, cant i composició i va ser el fundador i líder (fins a 1941) de l'Ensemble de Komuzists de la RSS de Kirguizistan.

Com a quartet de corda també toquem instruments de corda sense trasts, i en el nostre arranjament de *Mash Botoy* hem decidit utilitzar repetidament la tècnica del *ricochet* (rebot de l'arc sobre les cordes) per imitar el so percussiu del komuz.

XINA

Tan Dun (b. 1957)

Eight Colors for String Quartet:

I. Peking Opera & VIII. Red Sona

Tan Dun va néixer a Hunan, Xina, i ara té la seu a Nova York. Durant la revolució cultural xinesa va treballar com a plantador d'arròs i com a músic de l'Òpera de Pequín. Més tard va estudiar al Conservatori Central de Pequín, on va conèixer

per primera vegada la música clàssica occidental, incloent-hi gran part del repertori del segle XX que abans havia estat prohibit a la Xina.

Tan Dun és un Ambaixador Mundial de la UNESCO i ha rebut nombrosos premis prestigiosos, com ara el premi Grammy, el premi Oscar/Acadèmia, el premi Grawemeyer, el premi Bach, el premi Shostakovich, el Lleó d'Or d'Itàlia a la seva trajectòria i el premi a la trajectòria del Festival de Música d'Istanbul.

La seva música va més enllà dels límits de la música clàssica i incorpora tradicions tant orientals com occidentals, sovint utilitzant instruments occidentals per evocar els sons i els instruments de la música tradicional xinesa. En el moviment final de *Eight Colors for String Quartet - Red Sona*, imita el so de la suona: un instrument xinès de vent fusta de canya doble.

"Eight Colors for String Quartet" és la primera obra que vaig escriure després de venir a Nova York el 1986. Conté la mateixa fosca ritual, forma dramàtica i atenció al timbre i dinàmica que les meves peces escrites a la Xina, però encara va més enllà.

Aquest quartet de corda marca l'inici del meu contacte amb el llenguatge dens i líric de l'atonalitat occidental, del qual vaig aprendre a dominar la repetició.

D'altra banda, vaig respondre a aquest llenguatge a la meua manera, des de la meua pròpia cultura i no seguint el mètode de la Segona Escola de Viena. Em vaig inspirar pels colors xinesos i també les tècniques de l'Òpera de Pequín, que em són familiars des de la infància.

L'obra consta de vuit moviments molt breus, gairebé com un conjunt de pintures a pinzell, a través dels quals els materials es comparteixen i es desenvolupen. Els vuit títols descriuen els temes i formen un drama, una mena d'estructura ritual. No només el timbre, sinó les tècniques instrumentals provenen de l'Òpera de Pequín, així com la vocalització de les actrius d'òpera. També es poden escoltar càntics budistes. Tot i que s'intueix l'atonalitat en algunes seccions d'aquesta peça, vaig començar a trobar una manera de barrejar-hi materials antics de la meua cultura, aportant quelcom i refrescant la idea occidental de l'atonalitat. Crec que un dels riscos de l'escriptura atonal és que es fa massa fàcil distanciar-se de la música. Volia trobar maneres de romandre obert a

la meua cultura i obert a mi mateix.

— Tan Dun

COREA DEL NORD

Arirang (trad. Corea) - improvisació sense editar de Belinfante Quartet

Arirang és una cançó popular coreana que es remunta al segle XIV i compta amb aproximadament 3.600 interpretacions de seixanta versions diferents. Àmpliament estimada tant a Corea del Nord com a Corea del Sud, els seus orígens precedeixen la divisió entre les dues nacions.

La seva tornada *Arirang*, *arirang*, *arariyo* i els versos que canvien segons la regió, parlen del dolor, la separació, el retrobament i l'amor. Aquests temes universals, juntament amb l'estructura musical i literària de la cançó fomenten la improvisació i el cant col·lectiu, fent-la adaptable a diversos gèneres musicals.

La força d'*Arirang* rau en el seu tribut a la creativitat humana, la llibertat d'expressió i l'empatia. Tothom qui ho vulgui pot crear noves lletres que, juntament amb les variants regionals, històriques i de gènere,

afegeixen diversitat cultural a la cançó. *Arirang* és una cançó popular que apareix en les arts i els mitjans de comunicació, com ara el cinema, els musicals, el teatre, la dansa i la literatura. Com a himne evocador, té el poder de facilitar la comunicació i la unitat entre el poble coreà. Registrada tant per Corea del Nord com Corea del Sud a la llista del Patrimoni Cultural Immaterial de la UNESCO, la melodia d'*Arirang* és un símbol del seu patrimoni cultural compartit.

JAPÓ

Joe Hisaishi (b. 1950)

String Quartet No. 1: I. Encounter

Nascut a Nagano, Japó, Joe Hisaishi va desenvolupar un interès pel minimalisme durant els seus estudis al Kunitachi College of Music, que van marcar l'inici de la seva polifacètica carrera com a compositor, pianista i director d'orquestra. Les seves composicions han rebut nombrosos premis i és el cervell darrere de les molt estimades bandes sonores de les pel·lícules de Studio Ghibli, com ara *Princesa Mononoke* i *El castell ambulat*, que continuen captivant el públic de totes les edats.

Amb una prolífica carrera que abasta més de 100

pel·lícules japoneses i estrangeres, les contribucions d'Hisaishi li han valgut coneixements, com ara el premi Annie, el premi de cinema de Hong Kong, el premi de cinema asiàtic i nombrosos premis del Japan Academy Film Prize.

En particular, Hisaishi ha col·laborat amb una gran varietat d'artistes, com Philip Glass, David Lang, Mischa Maisky i diverses orquestres com la Filharmònica de Hong Kong, l'Orquestra Simfònica de Melbourne, l'Orquestra Simfònica de Singapur, l'Orquestra Simfònica de Londres i l'Orquestra Simfònica Americana, entre d'altres.

El seu *Quartet de corda núm. 1*, escrit el 2014, s'inspira en una varietat de gèneres musicals. El primer moviment, *Encounter* (trobada), fa referència a la música dels seus contemporanis nord-americans (Terry Riley, Philip Glass, Steve Reich i John Adams) i inclou elements del jazz i el minimalisme. Comença amb una versió del tema contundent i a l'uníson, que progressivament es va fragmentant en episodis breus i en cànon, per acabar unificant els diferents elements temàtics del moviment en un diàleg grandiloqüent entre les quatre veus.

ESTATS UNITS D'AMÈRICA (CALIFÒRNIA)

Terry Riley (b. 1935)

Sunrise of the Planetary Dream Collector

Terry Riley, nascut a Califòrnia, és un dels compositors més influents del nostre temps. Inspirat per La Monte Young, el jazz i els Ragues indis, Riley es va apartar del serialisme intel·lectual i va introduir el món del minimalisme amb ritmes repetitius, harmonies estàtiques i capes sonores creant un canvi gradual i fascinant en les seves composicions. La seva peça innovadora, *In C* (1964), compta amb un nombre indefinit d'intèrprets amb instrumentació lliure que toquen cinquanta-tres fragments melòdics i rítmics. Una dècada més tard, la seva col·laboració amb el Kronos Quartet es va materialitzar amb la peça per a quartet de corda: *Sunrise of the Planetary Dream Collector*

Aquest treball va sorgir per primera vegada com una extensió en mode menor de l'obra preexistent "Rainbow in Curved Air" (1968), i part del material havia aparegut en un enregistrament de 1973 que

vaig fer per a la banda sonora de "Les Yeux Fermés", del cineasta francès Joël Santoni. L'antecessor de la versió per a quartet de corda, amb aquest mateix títol, va ser composta l'any

1975, i es va estrenar en una sèrie de concerts que vaig donar al RIAS de Berlín l'any següent. El títol se'm va ocórrer un matí durant l'esmorzar, en una conversa amb Delphine Santoni, la filla de set anys d'en Joël: vam parlar de com podria haver-hi un col·leccionista que vingués cada dia i recollís tots els somnis per poder redistribuir-los el dia següent.

L'any 1980, quan David Harrington del Kronos Quartet em va demanar que compongués música per al que aleshores era un grup molt jove, vaig triar aquesta obra com a punt de partida. Feia més de deu anys que no havia escrit música en paper, ja que en aquella època m'ocupava de la improvisació per teclat i l'estudi del raga del nord de l'Índia. Però vaig sentir que el caràcter d'aquesta obra era molt adequat per a les cordes. Estava convençut que la construcció modular de la música permetria als membres del quartet la llibertat d'utilitzar les seves habilitats interpretatives per millorar el seu marc

melòdic i rítmic, i donar-li una forma que reflectís les seves idees sobre el seu contingut i sentiment musical. Tal com la imagino, l'obra sempre hauria de poder ser reformada o reconstruïda. Tot i que hi ha una partitura escrita, és molt semblant a la que tindries amb un arranjament de jazz.

— Terry Riley

PORTUGAL (COIMBRA)

Carlos Paredes (1925 - 2004)

Canção Verdes Anos arr. Belinfante Quartet

Canção Verdes Anos, una cançó realment captivadora sobre l'amor i la joventut, va ser composta per a la pel·lícula *Os Verdes Anos* (1963) per Carlos Paredes, que com Tàrrega va ser un mestre ibèric de la guitarra. El so penetrant de la guitarra portuguesa i la qualitat melancòlica del fado creen el poder d'aquesta cançó.

Existeixen dos estils diferents de fado, el més antic originari de Lisboa, i l'estil més recent associat a la ciutat de Coimbra, que no només es troba a prop del paral·lel 40, sinó que també és el bressol de

Paredes. En el nostre arranjament per a quartet de corda hem intentat recrear l'estat d'ànim de la composició original amb el primer violí cantant melancòlicament per sobre d'un acompanyament en pizzicato.

ESPANYA (CASTELLÓ)

Francesc Tàrrega (1852 - 1909)

Recuerdos de la Alhambra arr. Belinfante Quartet

El punt 0 del paral·lel 40 es troba als afores de Castelló, a la Comunitat Valenciana, enmig d'una fèrtil zona d'hortes i cabanes humils. El poble valencià és conegut per la seva afició a la música, especialment a les bandes, i ha fet una contribució substancial a la cultura musical espanyola amb compositors tan importants com Francesc Tàrrega.

Cec des de la infància, el pare d'en Francesc va decidir que el millor futur pel seu fill era guanyar-se la vida fent de músic. Tàrrega es va convertir en un virtuós de la guitarra, i es va encarregar d'ennobrir la guitarra, transformant-la d'un instrument d'acompanyament en un autèntic

instrument de recital.

Recuerdos de la Alhambra és un record musical sensible però virtuós d'una visita que el compositor va fer a l'Alhambra de Granada.

El nostre arranjament per a quartet de corda aprofundeix en les qualitats nostàlgiques d'aquesta peça mentre intentem replicar la subtilitat i el virtuosisme de la guitarra.

BIOGRAFIA BELINFANTE QUARTET

El Belinfante Quartet es va fundar l'any 2016 i des de llavors és reconegut com un dels quartets més destacats i innovadors dels Països Baixos. El seu àlbum debut, Ellipse, va ser llençat el 2022 pel segell neerlandès 7 Mountain Records, donant renom internacional al quartet. El CD va resultar en una nominació als premis Edison Klassiek i crítiques entusiastes a diaris neerlandesos com el NRC i Volkskrant.

El quartet ha actuat en festivals i sales de concert d'arreu d'Europa, com ara la Biennial de quartet de corda d'Amsterdam (SQBA); Festival Internacional de Música de Cambra d'Utrecht dirigit per Janine Jansen; i d'altres festivals a Noruega, Itàlia, Regne Unit, Espanya, Itàlia i Alemanya.

El quartet ha actuat en directe a emissores de ràdio europees com NPO Radio 4 i BBC Radio 3 i ha estat galardonat amb diversos premis, com el premi Ensemble Of The Year 2022 de Le Dimore del Quartetto.

També van participar en el projecte del Kronos Quartet '50 for the Future' durant el 2023.

Amb el seu nom el quartet homenatja Frieda Belinfante, violoncel·lista i la primera dona directora a Europa. La seva sinceritat, determinació i fervor, tant en la música com en altres aspectes de la seva vida són una gran font d'inspiració.

El Belinfante Quartet ha estudiat a la Hochschule für Musik, Theatre und Medien Hannover amb el professor Oliver Wille i l'Acadèmia de Quartet de corda dels Països Baixos d'Amsterdam (NSKA).

Han actuat en classes magistrals amb Eberhard Feltz, Isabel Charisius i els Quartets Casals, Signum, Ebene i Danel.

Membres del Belinfante Quartet

Olivia Scheepers, violí
Fiona Robertson, violí
Henrietta Hill, viola
Pau Marquès i Oleo, violoncel

belinfantequartet.com

SOBRE 7 MOUNTAIN RECORDS

7 Mountain Records és un segell discogràfic neerlandés per a música clàssica fundat per l'enginyer de so i productor Frerik de Jong. Els elements clau dels projectes que produeix 7 Mountain Records són la llibertat musical, contingut musicològic accessible i fresc, disseny gràfic exquisit i enregistraments amb la tecnologia més avançada en sales d'acústica excepcional.

www.7mntn.com

PRODUCCIÓ

7 Mountain Records, Països Baixos

ENREGISTRAMENT, PRODUCCIÓ I POST-PRODUCCIÓ

Frerik de Jong (Kleinman Audio)

ENGINYERA ASSISTENT

Isamaat

LLIBRET

Fiona Robertson (original en anglès)

Pau Marquès Oleo (traducció)

OBRA DE LA PORTADA

Macià Florit Campins, Elisabeth Produccions

FOTOGRAFIES

Aina Visa Puig, Elisabeth Produccions

DISSENY GRÀFIC

7 Mountain Records

SALA ON S'HA ENREGISTRAT

Muziekgebouw Eindhoven, Kleine Zaal

ENREGISTRAT EL:

Desembre de 2023

BELINFANTE QUARTET VOL EXPRESSAR LA SEVA GRATITUD CAP A LES SEGÜENTS
PERSONES PER LA SEVA SIGNIFICANT CONTRIBUCIÓ A LA PRODUCCIÓ DE PARALLEL 40:

*SENA Fonds, Utrecht Cultuurfonds, LEVE HET GEVEN, Gilles Hondius Foundation,
Loes Wijnbergen, Liesbeth and Gerritjan Gijzel, Stichting Belinfante Quartet, Maya
Tuyllieva, Mamed Huseynov, Ashir Halmamedov, Maria Ostroukhova*